

CAPITIS X Pars Altera. Examen septem de Adalberto perque eum condito Cænobio narrationum. 159

CAPUT XI. Neminem ætate veterum Francorum Regum aut Imperatorum audiisse Comitem SACRI Palatii. Quum tamen in Diplomate ita usurpetur Adalbertus, indicio id certo esse, non illud Diploma confectum seculo Christiano nono: per autem verosimile, ab impostore esse fabricatum post tempora denique Friderici primi Imperatoris. Ingens porro discrimen esse, inter Comites Palatii & Comites Palatinos provinciarum, demonstratur adversus Hyperaspistam & alios. 185

CAPUT XII. Circa eos, quorum intercessione privilegium esse datum refert Diploma, duo falsi crimina impostorem commississe; alterum quasi Imperator Episcopos titulo ILLUSTRIVM appellaverit, alterum quasi intercessorum unus fuerit Rabanus Maurus Archiepiscopus Moguntinus. 205

CAPUT XIII. Falsò in Diplomate asseri, quod jam tum Cænobium fuerit situm in insula, ibiq; initio statim constructum: illud enim post demum, seculo Christi decimo, in insulam translatum, antehac autem alibi fuisse conditum. 228

CAPUT XIV. Falsò in Diplomate affirmari, jam illo tempore Cænobium esse dictum Lindaugiam. Illud enim nomen aliquot demum post seculis, nec nisi rarò, cepisse etiam Cænobio attribui: cum fuisset antehac soli insula

